

Ζ.Β.

ΑΡΙΘΜΟΣ: 303/2012

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Η΄

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές,
Παναγιώτη Κατσιρούμπα Πρόεδρο Εφετών, Άννα
Πελεκούδα και Θεοδώρα Σακελλαρίου Εισηγήτρια,
Εφέτες, και την Γραμματέα Στυλιανή Μητσώνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του
στις 16 Δεκεμβρίου 2011, για να δικάσει την
υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της

Εταιρίας με την επωνυμία «

», η οποία εδρεύει στη

στην οδό αριθμός ,

και εκπροσωπείται νόμιμα, η

οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου
της Νικολάου Πανταλώνα (Α.Μ. 2733).

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ - ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Του

Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού

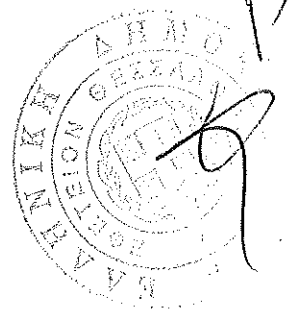
περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ -

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε.», που εδρεύει στην

Αθήνα, στην οδό Σαπφούς αριθμός 10 και

εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Του Αστικού μη

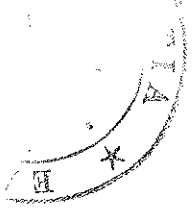
κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Πατησίων αριθμός 130 και εκπροσωπείται νόμιμα και

3) Της Αστικής μη κερδοσκοπικής Εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΕΙΚΟΝΑΣ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, στην οδό Σαλαμίνας 24^Α και Εθνικής Αντίστασης και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Χρήστο Ματσιώρη (Α.Μ. 5145) με δήλωση.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Οι ενάγοντες με την υπ' αριθμ. 15502/2009 αγωγή τους, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ζητούσαν ότι ανέφεραν σ' αυτήν. Το Δικαστήριο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 23155/2010 οριστική απόφασή του με την οποία δέχθηκε εν μέρει την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εκκαλούσα με την υπ' αριθμ. 3753/01-10-2010 έφεσή της, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά

της ο πληρεξούσιος δικηγόρος της εκκαλούσας παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, και αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε. Αντίθετα ο πληρεξούσιος δικηγόρος των εφεσιβλήτων δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, αλλά κατέθεσε μονομερή δήλωση του άρθρου 242 του ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 του Ν. 1649/1986 και προκατέθεσε προτάσεις.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ

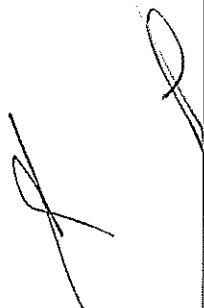
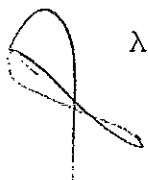
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η από 30-9-2010 και με αρ. έκθ. κατ. 3753/2010 έφεση που ασκήθηκε κατά της 23155/10 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που δίκασε επί της με αρ.εκθ.κατ.15502/09 αγωγής των ήδη εφεσιβλήτων κατά την τακτική διαδικασία, έχει ασκηθεί νομότυπα με την κατάθεση του σχετικού δικογράφου στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (άρθρο 495 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ) και εμπρόθεσμα, ήτοι εντός της από το άρθρο 518 παρ. 2 του ίδιου κώδικα τασσομένης προθεσμίας. Ενόψει συνεπώς και των διατάξεων των άρθρων 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ. 1 και 517 Κ.Πολ.Δικ. ως τυπικά δεκτή, πρέπει να ερευνηθεί κατά την ουσιαστική της βασιμότητα.

Οι ενάγοντες της ανωτέρω αγωγής, ως νόμιμα συνεστημένοι αντιπροσωπευτικοί Οργανισμοί Συλλογικής

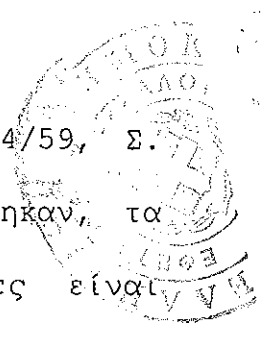
Διαχείρισης περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, ισχυρίζονται, κατά το μέρος που μεταβιβάζεται στο κατ' έφεση δικαστήριο η αγωγή, ότι αν και η εναγομένη διατηρεί επιχείρηση ΜΠΑΡ στην , όπου η μουσική είναι απαραίτητη, έχει αρνηθεί τον καθορισμό και την πληρωμή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής τους, η οποία σύμφωνα με το δημοσιευθέν αμοιβολόγιό τους, πρέπει να καθορισθεί για το έτος 2007 στο ποσοστό του 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της, το οποίο να μην είναι λιγότερο, σύμφωνα με το εμβαδόν του καταστήματός της, από το ποσό των 4.200 ευρώ και με το ΦΠΑ, 4.998 ευρώ και για τις τρεις κατηγορίες δικαιούχων. Κατόπιν αυτών, ζητούν να καθορισθεί η εύλογη και ενιαία αμοιβή για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εναγομένη για το 2007 σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων της και όχι μικρότερο από του ποσού των 4.998 ευρώ, το οποίο να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους καταβάλει νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκανε δεκτή ως και κατ' ουσία βάσιμη την αγωγή ως προς το ανωτέρω αίτημα, με την εκκαλούμενη απόφασή του, κατά της οποίας παραπονείται η εναγομένη για τους διαλαμβανόμενους στην έφεσή της λόγους.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που εξετάστηκαν στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, όλα τα νόμιμα με επίκληση προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, εκτιμώμενα και για συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά από τα οποία μνημονεύονται παρακάτω χωρίς όμως να παραλειφθεί η συνεκτίμηση κανενός, μεταξύ των οποίων και οι φωτογραφίες του χώρου, όπου εδρεύει η επιχείρηση της εναγομένης, που προσκομίζονται με επίκληση από τα διάδικα μέρη, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητείται (άρθρο 444 αριθμός 3, 448 παρ. 2 και 457 παρ. 4 ΚΠολΔ) πλην των ξενόγλωσσων εγγράφων που προσκομίζουν οι ενάγοντες τα οποία δε θα ληφθούν υπόψη, καθόσον έχουν συνταχθεί σε ξένη γλώσσα και δε συνοδεύονται από επίσημη μετάφραση επικυρωμένη αρμοδίως (άρθρο 454 ΚΠολΔ), καθώς και την υπ' αρ. 2595/14-12-11 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Ειρηνοδίκη Θεσσαλονίκης, που δόθηκε ύστερα από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση των αντιδίκων της προσκομίζουσας εναγομένης (2281Γ'/9-12-11 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Κιλκίς Σ.Πάσογλου) η οποία λαμβάνεται υπόψη αν και δόθηκε μετά την ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου συζήτηση της υποθέσεως (ΑΠ. 280/2000 ΝοΒ.2001/409, ΑΠ.

884/1998 ΕΛΛ.Δ. 40/588, ΑΠ.1435/1991 ΕΛΛ.Δ. 34/59, Σ. Σαμουήλ, η έφεση, έκδ. 6^η, σελ.321), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες είναι αστικοί μη κερδοσκοπικοί αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους, που είναι μουσικοί, τραγουδιστές-ερμηνευτές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, αντίστοιχα, η διαχείριση και η προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, οι ενάγοντες νομιμοποιούνται να προβαίνουν στις προαναφερόμενες

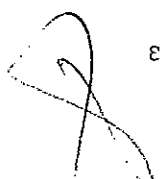
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με τον Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Οι ενάγοντες οργανισμοί, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο) ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «Ελευθεροτυπία» (15.9.2000), «Η Ναυτεμπορική» (14.9.2000) και «Ριζοσπάστης» (14.9.2000), ενώ το 2003 συνέταξαν νέο αμοιβολόγιο, για τα έτη 2003, 2004, 2005, 2006 και 2007, το οποίο γνωστοποίησαν με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες «Γενική Δημοπρασιών» (2.5.2003), «Αυγή» (6.5.2003) και «Ριζοσπάστης» (2.5.2003), γεγονός που δεν αμφισβητείται από την εναγόμενη. Με βάση το αμοιβολόγιο αυτό, για χρήση μουσικού ρεπερτορίου σε δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα όπου η μουσική είναι απαραίτητη, όπως σε μπαρ, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε ετησίως,

ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τη διάρκεια λειτουργίας του. Ειδικότερα για τα καταστήματα της άνω κατηγορίας που λειτουργούν χειμώνα-καλοκαίρι για χρονικό διάστημα 8-12 μήνες σε στεγασμένους χώρους επιφάνειας 101 - 200 τετραγωνικών μέτρων, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε 4.200 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α., σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. 1 περ. α, γ του Ν. 2121/1993, ποσό, το οποίο επίσης δεν αμφισβητείται από την εναγομένη. Η τελευταία διατηρεί επιχείρηση, για την οποία εκδόθηκε η προσκομιζόμενη και επικαλούμενη με αριθ. πρωτ. 2436/15.5.2002 άδεια λειτουργίας καφετέριας, σε κατάστημα εμβαδού 166 τ.μ. επί της οδού στο με το διακριτικό τίτλο « » και ειδικότερα στον πεζόδρομο της περιοχής, όπου υπάρχουν πολλά μαγαζιά με συγκρότηση μπαρ. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η επιχείρηση αυτή, κατά τη διάρκεια του έτους 2007 λειτούργησε καθημερινά επί δώδεκα μήνες ετησίως ως μπαρ, η μουσική για τη λειτουργία του οποίου είναι απαραίτητη. Το ίδιο κατάστημα έως και το 2006 βέβαια λειτουργούσε ως καφετέρια, για το λόγο αυτό άλλωστε και οι ενάγοντες οργανισμοί κατήρτισαν άδειες εκμεταλλεύσεως για τα έτη 2005 και 2006, όπου αυτό χαρακτηρίζεται ως καφετέρια (βλ. τις με αριθ. 9666//2005 και 14578/2006 συμβάσεις άδειας εκμετάλλευσης). Ωστόσο, κατά το έτος 2007, η εναγομένη εταιρία μετέτρεψε το κατάστημά της, αφού

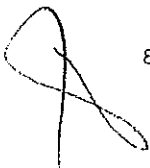
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
ΕΙ

άλλαξε τη διακόσμησή του, σε μπαρ, αλλάζοντας πολλά από τα καθίσματά του σε «στάντι» με σκαμπώ και τοποθέτησε ειδικό χώρο με μόνιμο κουβούκλιο πάνω στη μπάρα του μπαρ για το ντι-τζέι, όπως αποδεικνύεται από την κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης και τις προσκομιζόμενες φωτογραφίες του χώρου από σελίδες του ιντερνετ, όπου εμφανίζονται και τα στάντι και ο χώρος του ντι-τζέι και οι πελάτες του καταστήματος, που είναι όρθιοι μπροστά από τον χώρο του ντι-τζέι, ενώ αντίθετα οι φωτογραφίες που προσκομίζονται από την εναγομένη δεν απεικονίζουν τον κεντρικό χώρο του καταστήματος και του μπαρ αλλά μόνον τραπεζοκαθίσματα περιμετρικά του καταστήματος προς την τζαμαρία αυτού. Εξάλλου, η ίδια η εναγόμενη σε διαφημιστική αφίσα εκδήλωσης που διοργάνωσε στο χώρο του καταστήματος, χαρακτήριζε το κατάστημα ως «all day bar» (βλ. την προσκομιζόμενη διαφημιστική αφίσα για το « show» στο χώρο του καταστήματος στις 9 Απριλίου) ενώ στα προσκομιζόμενα από την ίδια τιμολόγια παροχής υπηρεσιών της ΑΕΠΙ για τα έτη 2007, 2008 και 2009, όπου ναι μεν χαρακτηρίζεται το κατάστημα ως καφετερία, σημειώνεται όμως επανειλημμένα στις παρατηρήσεις η φράση «διασκέδαση με D.J» (βλ. τα προσκομιζόμενα με αριθ. 051697/2007, 052799/2008 και 053434/2009 τιμολόγια παροχής υπηρεσιών της ΑΕΠΙ). Ο ισχυρισμός της εναγόμενης ότι η επιχείρησή της

εξακολουθεί να λειτουργεί μόνον ως καφετέρια, η μουσική για τη λειτουργία της οποίας είναι απλώς χρήσιμη και όχι απαραίτητη, κρίνεται σύμφωνα με όλα τα παραπάνω αβάσιμος, αφού ούτε η ειδική και μόνιμη εγκατάσταση του χώρου για το ντι-τζέι, δικαιολογείται από τις μόλις 2-3 εκδηλώσεις- πάρτυ που ισχυρίζεται ο μάρτυράς της ότι διοργανώνει ετησίως, ενώ όλο τον υπόλοιπο χρόνο λειτουργεί αποκλειστικά ως καφετέρια, ούτε άλλωστε οι εν λόγω εκδηλώσεις, όπως « show» ή «karaoke party» (βλ. τις προσκομιζόμενες διαφημιστικές αφίσες) συνάδουν με την αποκλειστική λειτουργία του καταστήματος ως καφετέριας, που επικαλείται η εναγομένη, ενώ επίσης αποδείχθηκε ότι η λειτουργία του καταστήματος παρατείνεται μόνιμα μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, όπως βεβαιώνει ο μάρτυρας απόδειξης, σε αντίθεση με το μάρτυρα της εναγομένης, που επικαλούμενος έλλειψη ηχομόνωσης καταθέτει ότι στις 11 μμ, καθημερινά κλείνει το κατάστημα. Κατά τη λειτουργία αυτού, χρησιμοποιήθηκαν σε καθημερινή βάση καθ'όλο το χρονικό διάστημα του έτους 2007 υλικοί φορείς ήχου με ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο από στερεοφωνικό συγκρότημα για την ψυχαγωγία των πελατών του καταστήματος. Σύμφωνα με όσα ανωτέρω αποδείχθηκαν, η χρήση της μουσικής αυτής είναι απαραίτητη για τη λειτουργία της επιχείρησης της εναγομένης, αφού σε καταστήματα τέτοιου είδους οι

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

πελάτες προσέρχονται για να πιούν ένα ποτό και να ακούσουν μουσική. Επομένως, η παρουσίαση στο κοινό μουσικής από την εναγομένη έχει αναμφισβήτητα συμβάλει στην αύξηση της πελατείας της και συνακόλουθα αυξήθηκαν και τα έσοδά της από την κατανάλωση των προσφερομένων από αυτήν προϊόντων. Επίσης, είναι προφανές ότι τα έξοδα της επιχείρησης της εναγομένης θα ήταν πολύ μεγαλύτερα, αν στη θέση του μουσικού ρεπερτορίου που, κατά την επίδικη περίοδο, παρουσίαζε καθημερινά από υλικούς φορείς ήχου, απασχολούσε κατά τη λειτουργία της τραγουδιστές και ορχήστρα. Συνακόλουθα, η λειτουργία της συγκεκριμένης επιχείρησης και τα έσοδα αυτής συνδέονται κυρίως με την καθημερινή εκμετάλλευση του ελληνικού και ξένου μουσικού ρεπερτορίου, που η εναγομένη παρουσιάζει χρησιμοποιώντας δημόσια μουσική και τραγούδια από υλικούς φορείς ήχου (ψηφιακούς δίσκους) παρά ταύτα δε η τελευταία αρνείται να καταβάλει στους ενάγοντες την αναλογούσα αμοιβή. Το πρωτοβάθμιο συνεπώς, δικαστήριο, που εκτιμώντας τα ίδια ως άνω πραγματικά περιστατικά, κατέληξε στην ίδια κρίση και καθόρισε την εύλογη αμοιβή των δημιουργών του ρεπερτορίου που παρουσίαζε η εναγομένη στο κατάστημά της κατά την περίοδο από 1-1-2007 έως 31-12-2007 στο ποσό των 4998[€] (συμπεριλαμβανομένου του αναλογούντος ΦΠΑ εκ 18%), κατά του ύψους της οποίας δε βάλλει με ειδικό λόγο έφεσης η

εναγομένη, δεν έσφαλε στην ερμηνεία του νόμου και την εκτίμηση των αποδείξεων, όπως υποστηρίζεται με τους σχετικούς λόγους έφεσης, οι οποίοι πρέπει να απορριφθούν, μετά ταύτα, ως αβάσιμοι κατ' ουσίαν στο σύνολό τους. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί η έφεση ως αβάσιμη στην ουσία της και να επιβληθούν σε βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα των εφεσίβλητων του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας (άρθρα 176 και 183 του ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

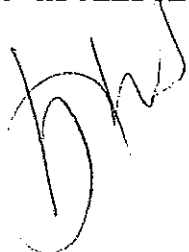
ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** κατ' ουσίαν την έφεση. Και

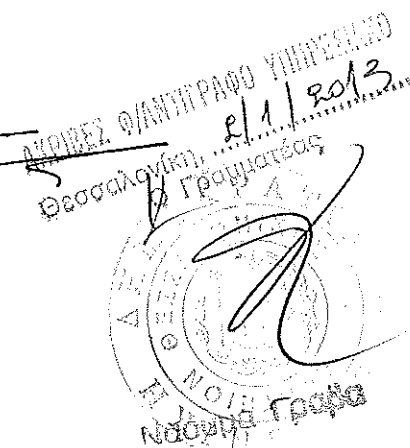
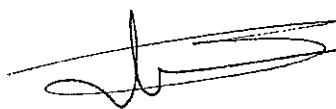
ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα των εφεσίβλητων του παρόντος βαθμού, ύψους τριακοσίων (300) Ευρώ, σε βάρος της εκκαλούσας.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 3 Φεβρουαρίου 2012, σε μυστική διάσκεψη και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του στις 16 Φεβρουαρίου 2012, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, με παρούσα τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ